

Sus Marcule!

Sus Marcule înc' odat
 Nu te da greu la jucat
 Că e va de tine bietu
 Când ți-oi da în brânci un
 metru
 Și te-oi duce 'n Cornățel
 Să măsurî morcovi cu el,
 De-acolo dacă-i pleca
 Multe bunuri vei afla:
 La Nucet rachiu de prune
 Și văduve cam nebune,
 Pe la Bungard castraveți
 Iar la Mohu ciuciuleți,
 Pe la Veștem brânele
 Cari încing cadânele,
 La Sadu miere de stup
 Și în Brad ficat de lup.

* * *

Și-apoi dina, dana, dana
 «Volksbadul» scumpit-a vana
 Și săpunul s'a scumpit
 Nespălății s'o 'nmulțit,
 Iar jegul ne-a năpădit;
 Leul coada n'o mai ține
 C'a ajuns șapte santime,
 «Bufnița» mereu cobește

Că mâncarea se scumpește,
 Gruia-i face pe toți turtă
 Caicuț vrea ciorbă de burtă-
 Mihu azi e biciclist
 Iar Olar e alchimist,
 «Vaca» s'a evaporat
 Decând lanul s'a uscat.
 Tot cetind pe Zoroastru
 Floaș a devenit sihastru
 Și din podul casii-i iasă
 Azi reclame luminoase,
 Doar Calicul, — rămas «pui»
 Nu-și lasă meteahna lui,
 Scormonește ici și colo,
 Ba mai dă pe la «Apolo»
 Ca să vadă câte crime
 Se perindă 'n cele filme.

Tagesblatt-ul cu 'nconjur
 Scrie cu jale din Ruhr,
 Pe când căpitani de-ai lor
 Lucră pe ascuns cu zor
 Ca hiena, ca șacalul
 Să ne desmembreze-Ardealul
 Fir'ar fi fost de haram
 Mișeii lui Vită-man.

Foaie verde 'n pa-tru voci.

Scrisoare—protest către maestrul **Bena**, contra transformării tradiționalei „foaie verde” în „foale verde”, doar la o singură voce.

Meștere de cântece,
 Zău, mă țin de pânțec
 Când văd astăzi cum se pierde
 Farmecul din «foaie verde»,
 Scrisă colo 'n pajște
 Când visai de dragoste.

Azi în loc de «foaie»-i «foale»
 Scris pe note 'n cele coale
 Și, — maestre, — e păcat
 Că te-au gastronomizat
 Fără pic de îndurare
 La vocea conducătoare.

Ca să fie armonie
 În vorbă și 'n melodie
 Eu propun, — mă înțelegi, —
 Textul astfel să-l coregi:
 „Abdomen” la Alt să fie,
 La sopran „foale” rămâie,
 Și în cele cântece
 La tenor fă «pânțec»
 Iară ca să treci impasul
 „Burtă” las' să zică „basul”.

Muzi Cal.

„Ne declinăm competența”

refren cunoscut, care se repetă aproape după toate sentințele „oficiilor de închiriere”.
 — pe melodia „La 15 anișori”... —

Ne sbatem astăzi ne 'ncetat
 Pentru' bucat' de pâne-amară,
 Sibiiu-i suprapopulat
 Cu-atâția vânzători de țară,
 Tu spui acestea la oficiu
 Spre-ați înțelege suferința,
 Și 'n loc de adăpost ei zic
 Că „își declină competența”.

Domnul Bărbat cu pașii lini
 Măsoară Bretterul pe seară
 Și plângeri multe-i intră 'n mâni
 Și multă jale-l impresoară
 Că uneori — așa de-odat',
 Il tremură toată ființa,
 Ba chiar la sprîi ori la gustat
 El „își declină competența”.

Căicuțiu ca un fenomen
 Apare seara printre lume
 Și fetele îl i-au cu-asalt
 Că-i sclivisit și bun de glume,
 Dar când spre Frențz fata o ia,
 Prin scuze și-arată căința,
 Se pipăe la buzunar
 Și... „își declină competența”.

O foaie zilnică ar vrea
 Toți Sibienii să apară,
 Ei știu că piedeca azi e
 Doar chestia financiară,
 Dar când la pungă faci apel
 Vezi ce departe-i biruința
 Căci toți deoparte se retrag
 Și „își declină competența”.

Tepelus

Vuța și Chiva.

despre biruri.

Vuța: Noroc și izbândă Chi-vo dragă!

Chiva: Ne-o cam lăsat norocu Vuța noastră, de când cu prețurile ăștea *maxilare*.

Vuța: Drept ai Chivo dragă. Norocu nost' nu mai e vrenic nici o legătură de *grințai*.

Chiva: Doamne, doamne cum să strică lumea asta. Parecă toate merg deandoaselea, așa cum nu trebuie. Lucri soro decând se duce zăpada, cu straturile de glaje, și te ștramportezi dintr'o parte în alta numai și numai să le faci doamnelor spânacu la vreme și tu nu te-alegi cu nimica. Am avut soro în anu ăsta mure ca para focului, apoi cărălabă mândre și mari, — capete de copchii nu alceva, — și țaler și câte și mai câte! După ce le-am vândut pe toate de-a-bea am putut să-i cumpăr un purcelăș fii-mii Ruzalia, care am măritat-o în postu Sfintii Mării. N'o avut fata noroc soro!

Vuța: Păi cum smeș să aibă noroc dacă te pui s'o măriți; în postu Sfintei Mării, care-i rupt din Păresini-Trâncochita de tine, te-ai luat și tu după *ifi-fliții* ăia cari să cunună în *cafenie* la *Unicum* ori la *Geşauhaus*.

Chiva: No acuma nu mă mai judecă și tu *mnyinuneo* că destul mi-e mie cu mustrarea mea de *cunoștință*. Să vezi cum mă apucă *nervoșala* când îl văz pe hândrălăul de ginere-meu întins pe canapeiu ca un zăcău toată ziua. O ajuns biata Ruzalia ca o umbră. Și era ca o zână soro! Când îmi amintesc de vremea când o îmbrăcam cu rochia a roză și încrețată, cu pantofii de lac cu *cotoroambe*, cu păru în ace și gătită și parfumată!... Doamne, doamne, toți domnișorii să uitau după ea ca după o doamnă de *lififir*. Da'poi când meream cu ea la Stoica la bal! Stăteau de ștand tinerii în jurul ei și făceau promenadă daia pin sală cu ea de-ți era mai mare dragu... Care de care să întrecea s'o tratariseze cu *băcărâi* și cu *himbărșprițuri* și mie toți îmi pupau mâna soro dragă și din doamnă nu mă scoteau.

Soro soro, să ne mai dea câte-un ștampăl, că mi inima ca hireanu ros de vierme!...

Vuța: Liniștește-te Chivo și nu te mai *nervoșă* degeaba. Știi tu povestea aia care zice că a mai bună pară o mănăcă porcu... Pe mine alta mă doare Chivo!

Chiva: Ce te doare soro și pe tine?

Vuța: Păi și pe mine, ca pe toți, mă doare pentrucă ne-o încărcat, ca pe măgarul lui Reti, cu biruri și dări afurisite de tot.

Când o vint comisia aia de *recempământ* să mă 'ntrabé că ce am, — eu i-am spus tot. Am spus ce am și peste ce am, ca să nu zică Veta lui Nasturtit ori Lina lui Gurăstrâmbă că ele-s mai găzdcaie ca mine. Și iac' așa m'o fript soro!

M'o întreat dacă am vite și m'o pus cu dare *de cap*. M'o 'ntreat dacă am cai. Io le-am spus că am o iapă în grajd și m'o pus cu dare *globală*. M'o întreat dacă al nostru o venit acasă și când le-am spus că n'o venit, — m'o pus cu dare *pe venit*.

Am ajuns soro dragă să ne ia *ștaerantu* câte-un zlot din sută, par'că el ne-ar udă tot anu *grințaiu* cu *strochitoarea*.

Chiva: Să merem Vuța dragă că rămânem cu *grințaiu* nevândut dacă mai stam.

Vuța: Nu-ți fie frică soro că al nostru îi mândru ca fraga și când l'o vedea doamnele *tot furt* îl dăm.

Chiva: Rămâi sănătoasă domnă Brecner:

Doamna Brecner: Să hiți sănătos lele.

Urzică Scandalografescu

(despre situația politică).

Noori tulburi au spintecat guvernul lui Brătianu în mai multe părți. Fulgere întetite au început să arunce cei din tabăra conului A. Constantinescu. Porcii umblau cu paiful remanierii în gură iar cetățenii, în fața acestor presvestiri atmosferice au făcut pregătiri de vreme rea.

Când fulgerele s'au mai rărit, o ploaie torențială de ministariabili a început să cadă din abundență peste guvernul scorojit de sete. Vintilă vrând să pună răgaz acestei inflații, a căzut cu piciorul în băltoaca candidaților la remanieră. Când grohăitul amenința să-l mănânce, cu impezite cu tot, a sărit Ionel în ajutor. E teamă că vor fi mâncați amândoi de dihanie.

Imbogățiților.

Voi dispuneți de putere, aveți patimi și ambiții,
Și vreți mâna să vi-o lingă nevoiași și trudiții,
Grija voastră este una: s'aveți lux și desfrânare
Toți flămânzii să v'admire, samsarii să v'înconjoare
Plini de ură și disprețuri fără nici o conștiință
Smulgeți toată vloga celor umiliți și cu credință.

Altădată tuturora era soră umilirea
Și nici nu credeai vre'odată că veți apuca mărirea
Câștigată prin minciună, furt și atâta mișelie
Desbrăcând pe muncitorii strâns legați de sfânta glie,
Astăzi lumea e mpărțită în săraci și în bogăți
Voi să fiți sătul și mândri, ceialalți sacrificați.

Noi modeștii suntem mândrii și păstrăm un ideal,
Țării, neamului și legii îi păstrăm un gând loial.
Pentru Patrie și rege vom lupta și vom muri.
Voi viteji din vremi de pace, atunci unde veți mai fi
Iar la ziua judecării ce ve-ți face negre mîinii?
Vă gândiți ce veți ajunge, când so'ntoarce roata lumii?
Nici pământul nu așteaptă la sânu-i să vă primească,
Corbii o să vă îngroape lașitatea omenească.

Basarabia

Ilie Olteanu

Buletinul oficios dela oficiul de închiriere

Intr'o locuință liberă s'a găsit o cântare fără melodie scrisă de un funcționar al oficiului în timpul când nu avea de lucru.

Doina oficiului de închiriere.

La noi la închiriere
Lucru foarte bine mere
Decând e domnul Bărbat
Cu oficiu 'ncredințat.

Dânsul omul de regulă
Toate le vrea cu măsură
Și toate le vrea curând
Fără vorbă fără gând.

Registrator este Schultz
Are acte pentru mulți
Cereri mixte, fără soți
Nu știe „dândgye mai scoți”.

Secretarul domn Căicuț
E și glumeț și drăguț,
Are doar o supărare:
Că nu poate să se 'nsoare.

Diurnista Schantschel Luisi
Cu gurița să-i dai pusi
Tot cu voie bună scrie
Cererea, — ori cin' să fie.

Cea de-a doua diurnistă

În discuții nu rezistă
Neștiind ce-i disciplina.

Tot acolo e Haldam
Om năcăjit și sărman
Când gândește c'a gătat
Încă nu s'a apucat.

Servitorul Iosif Briandt
La oficiu e cam secant
Mătură târziu de tot
Și foc nu face de loc.

Și-acum vă rog ertați
Că de aia suntem frați
Că doar sasu-i argyean
Și el doară e țaran.

Numai una vă mai spui
Fie Român, Sas, Săcui,
Toți avem un Dumnezeu,
Și de ne certăm, e rău.

Să mai vrea guvernul să desființeze
oficiile când pe lângă altele puține
se mai face și literatură calicească
la oficiu. Protestăm, iar pe autor îl
trecem în ceata calicilor.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Un cerșitor la podul Cibinului
întinde mâna unui mărean:
— Fie-ți milă de-un biet orb

— Tu vezi cu un ochiu îi răspunde
cel din ulița Lungă.

— Atunci dă-mi numai un Leu
pentru celalt ochiu, îi zise cerșitorul,
văzând că-i scapă mușteriu.

— Căprariul Borțoagă: Soldatul
Mânzală azi fi-o trimis de-acasă
niște slănină bună și ceva brânză
de oaie fiindcă prea miroase
cufărul.

— Soldatul: Să trăiți Don' căprar, da.

— Căprariul Borțoagă: Atunci
peste 10 minute inspecție la armă
și echipament. Adunarea înaintea
cantinei.

La primarul din Tălmăcel
dă fuga un om speriat:

— Hai Don' primar că o furat
hoții lada cu banii comunei.

— Nu-i nici un baiu, că o cheie
e la fabrică, iar una e legată
aici de cureaua mea, îi răspunde
liniștit primariul.

La târg la Arpaș:

— De vânzare-i bivola măi
creștine? întrebă unul pe un
om din Sărata.

— Ba.

— Atunci de ce a-i adus-o la
târg?

— Doar n-oi veni cu mâna
goală zice cumintele din Sărata.

Unui soldat din Pianul de sus
i-au pus doftorii dinți noi la
cătănie. După o săptămână
se prezintă soldatul la raport.

Să trăiți Don' Căpitan nu
pot folosi dinții ai noi?

De ce, nu poți mânca bine
cu ei? îl întrebă căpitanul.

— De mâncat mînc dar nu
pot stuchi cu ei până dincolo
de drum îi răspunde soldatul.

Domnul Mucărescu are servitoare
din Regat. Intr'o zi îl prinde
soția tocmai când sărută
servitoarea.

— Bine nenorocitele apoi de
acestea îmi faci?

— Taci nevastă, că vezi bine,
că politicianii nu pot face
uniere între noi și frații de
dincolo, așa că și pe aceasta
tot noi trebuie să o facem.

Doi prieteni stau de vorbă
pe Bretter:

— Ai auzit că fratele Nenorocit

— Da am auzit și spun vecinii că și ei aud în fiecare seară:

*

— De ce injuri așa tare?

— Paștile și grijania mășii, că nu găsesc cartea de rugăciuni să mai cetesc ceva.

*

Un burlac întâlnind pe un prieten al său însurat de curând îi spune:

— Cum te afli, ce mai faci, cum îți mai e soția?

— Foarte bine, mulțam sfântului, e așa de răgușită de de-a-bea mai poate deschide gura — îi răspunde vesel Stan-Pățitul.

*

Unui domn i-sa furat în cafenea portofelul cu 2000 Lei.

— Dau 1000 Lei celui ce-mi va preda portofelul înapoi strigându-l păgubașul.

— No io dija dau 1500 — zice un ovreu de alături crezând că e vorba de învârteală.

*

Doi Tae-fugă se întâlnesc la Europa și fac planuri. Incepând ploaia și unul trebuind să plece, se adresează celuilalt:

— Imi împrumuți ploierul pe 10 minute?

— Cu o condiție.

— ?

— Să nutreci pe la Römischer Kaiser cu el, că stăpâns-o e acolo și o să-ți ia înapoi.

*

Intre doi crescui orășenește:

— De câte ori m'ai înșelat până azi?

— Niciodată.

— Să am eu numai atâția dolari...

— Ei, ce-ai face cu atâta bănet?

*

În casă e mare fericire. Bunica istorisește micuților cum a sosit barza la ei și le-a adus în cioc o surioară. Cel mai mărișor ascultă și nu zice nimic. În gând par că frământă ceva. Într'un târziu pleacă supărat către biroul tăticului.

— Tăticule dragă dar la Dumneata n'a venit barza?

— Nu dragul tatii, la mine n'a venit!

— Apoi dacă nu-ți zici în fiecare seară rugăciunile, nici barza nu-ți aduce nimica...

*

Se vorbește că în toamna aceasta se va face teatru românesc în Sibiiu, adecă se va forma o trupă teatrală românească. Unii Români, cei mai puțini se bucură de vestea aceasta,

ei arta românească în acest oraș, de care cam fug trupele de teatru, fiindcă au fost întâmpinate tot cu sale goale; pe cei mai mulți însă vestea îi lasă indiferenți. Nu mai vorbim de cei cari n'au mijloace ca să mai poată merge și la teatru în câte o seară.

Unul din obișnuții clienți ai meselor verzi din cafeneaua Boulevard se adresează tovarășii său:

— Auzi mă, că se face teatru! Mergem la teatru?

— Ce să mergi. că acolo se sting lămpile și nu poți bate cărțile.

*

Un strein, vizitator al orașului nostru, mă oprește pe stradă:

— Ești din Sibiiu?

— Din Sibiiu.

— Dar grozavi mai sunteți Dvoastră Sibienii. Aveți o meserie nouă care nici în cele mai civilizate țări din lume nu-și are reprezentanți cu firmă.

Mă uit întrebător la strein.

— Ascuțitor de Arte, zice el, numai la Dvoastră am aflat și încă pe o stradă dosnică.

— Cum, întreb nedumerit.

Streinul mă prinde atânci de mână și mă duce în strada, căreia românește îi zice „Markgasse” și-mi arată o tablă pe care scria: **Kunstschleifer — Ascuțitor de Arte.**

Printr'o stălcire a limbii românești, se ridicase sârmanul „Ascuțitor artistic” la rangul nemaipomenit de „ascuțitor de Arte” (cu A mare).

Mica publicitate.

Caut verigheta nevestei mele perdată prin odaia vre-unui prieten. Rog pe cel ce a găsit-o să nu o aducă înapoi, că-i vai de pielea lui.

Angajăm măturători harnici, cari să curețe gunoii din țara aceasta. Prețul este scrierea numelui în istoria neamului.

Mijlocim întruniri familiare între jidani și studenții universitari. Discreție absolută între patru ochi.

Se caută vopsitori cu prăcsă îndelungată ca să picteze câte o stea în fruntea toți jidanii, cari și-au schimbat numele prin Monitorul oficial.

Inchiriez bancă cu răzămătoar pentru două persoane pe timp mai îndelungat. Sunt preferați cei ce nu au locuință.

Dau 10.000 Lei aceluia care va călători cu trenul timp de trei zile și va scăpa cu pielea sănătoasă.

Ofer o vilă gratuit aceluia cărui va descoperi leacul prin care se va putea învăța lumea la cinste omenie și rânduială.

Ce așteaptă, — și ce vine?

Tărăncuța: Cum dai metrul de stofă?

Negustorul; (galant) Metrul și gurița!

Tărăncuța: Măsoară 10 metri și cu plata o să trimet

Stan Vorbălungă

despre fazon și fazoane.

Invârtindu-mă printre țărani și meseriași, comercianți și advocați, sexul frumos și perciunați, preoți și oficanți, iată ce am aflat despre fazon.

Țăranul nu poate să vândă effin alimentele fiindcă trebuie să se gândească cum să-și susțină și îmbrace familia, — conform fazonului — pistrui cu ciucuri și tremurici dela jidani în pălărie, tutun și rachie.

Meseriașul e silit să ceară mult pe produsul lui, deoarece ce trebuie să se gândească mult, conform fazonului, nu trainic ci frumos la vedere.

Comerciantul își aduce marfa cu mari bacșșuri, plătind scump toate vămile văzduhului, dar mai cu seamă perciunații — cari din mila lui Jahve și a primpretorului, — aplică Ș-fii lui Thoră bătându-și pieptul, că această plasă a Iliei câte de lungă și lată e dată în mâna lor, goații sunt dobitoace.

Advocații pentru procesele fleacuri — se îngrașă ca iarba lui Mauthner în pământ bun, — nu

cer mult clienților, ci pentru că să gândească mult cum să stoarcă cu Ș-ul de lege buzunarele pirișilor, vezi, ca fazon, pretind cu 500 Lei mai mult, suind Ș-ful.

Sexul frumos e văpsit: sătencele pe genunchi, iar inteligentele pe limbă, vorba vine, trei însă în 7 laturi, iau parte la toate petrecerile, chiar și la ale Estherei; românele joacă ciardaș ca în Dobra, jidancele hora, unguirii brăul etc., fiindcă așa e fazonul în R. M.

Perciunații aplică în dragă voie Talmudul și protocoalele sioniste, corump d'a capo, și conform poeziei de G. B., taie pădurile și sacă izvoarele, iar poporul întreg merge tot ca racu, — coada veacului.

Preoții, pe lângă toate cum-părările de Păscălii dela dascălul din Câmpuri zic „pas“. În fața dezastrului nu se mai pot împotrivi, fiind supuși și ei fazonului și fiindcă primesc salariul tot din 6—9 luni nu cer pentru înmormântare mult, ci numai 500 Lei fiindcă cugetă

prea mult la ținerea predicej, ca să plângă toți. Un domn mă întreabă: ce deosebire e între un preot și artist comic? Eată-o! Artistul comic plânge și publicul râde, preotul cântă și vorbește iar, publicul plânge, vezi acest fazon trebuie plătit.

Să mă iertați de vorbă, vreau să spun și de fazonul ce-l aplică oficanții. Pretorii se plâng că primpretorul zice că e de trei ori el, întocmai ca avocatul Rozványi și director la Pruna și gheșeftar et comp. „Clopat Craus, și Clain sau cum s'ar zice pe românește poporu bun, numai populi nu bun. Secretarii zic: Pentru Dzeu! toată legea liberală e compusă de așa, că poți fura dacă vrei. Vezi dară, uite dară cum primpretorul are 76 sate, 76 vânători, 76 piei de vulpe, 76 căldări de fier rachiu; satu îi ține trăsură, deci cere numai diurn de klm., dar fiindcă să gândește mult cum să pună pe hârtie ca să fie Ș-ul paragraf, pretinde nu mult 500—1000—5000 Lei după cum e punga omului. Vezi: traiule scump, noi oficanții murim de foame, salariul, ca la preoți, tot din Paști în Paști, deci dacă se împute peștele dela cap, noi, nu chiar cei din urmă, să murim de foame?

Fac și ei ce pot conform fazonului.

Poșta calicului

Onorațiilor abonenți și cetitori. Dela Nr. 13—14 până la numărul de față Puiul Calicului a realizat o întârziere de apariție, ca niciodată în viața sa. Cauza a fost că atuncea când a avut bani n'a avut hârtie, când a avut hârtie n'a avut bani. Fiindcă abonenții și cetitorii nu se pot abona și nu se pot ceta fără hârtie și bani, în pace) iată că am avut tipografic un complex având în vedere, va Pentru t. compensă on. double la diferite oc...

Spre știre. Rugăm onor. colaboratori, abonenți și cetitori a ne trimite orice corespondență, manuscrise sau mandate la noua noastră adresă: Puiul Calicului, Str. Regina Maria în Sibiiu. Toate gazetele cari ni se trimit în schimb rugăm a fi îndrumate la această adresă.

Marian Ion Aninoasa. Numerele cerute vi s'a expedit azi.

Cele mai multe corespondențe vor fi prelucrate în numărul viitor.

Icoane după natură.**Broscoiul și cioara.**

Aseară un brotac orăcăia semeț
 În balta sa de lângă pod, —
 Crezând că glăsuește marelui norod, —
 Dar neavând cui arunca mănua
 El își strunea cam astfel gușa:
 «Iubit popor credul și nătăfleț,
 Mă știe-o lume 'ntreagă cât sunt de isteț
 Căci între târătoare și reptile
 Eu sunt stăpân și... pe cuvânt de-onoare
 Că nu-i ființă azi sub sfântul soare
 Să n'o capacitez cu-a mea orăcăială
 Căci sunt de-o infernală îndrăsneală;
 Azi stau în baltă, mâne 'ntre zambile
 Din murdărie 'n iarbă 'mi schimb a mele zile
 Și unde-ajung eu murdărie las...

Așa grăia aseară broscioiul temerar
 Dar auzind acestea o cioară dintr'un par,
 Ce sta înfipt alături de balta legendară,
 A început cam astfel vorbirea ei de cioară:
 Reptile prea cinstite și demne târătoare
 Cari a-ți rămas năuce la glasul de broscoi,
 Îmi spune toată lumea că-s cioară cobitoare;
 Chiar dac'așa mi-e firea, dar când cobor din soare
 Ridic cu a mele ghiare în slavă cel noroi
 Și îl usuc în raze făcându-l mai frumos...
 Pe când broscioiul ăsta, la epidermă gros,
 Și ce-i frumos în juru-i târăște în mocirlă
 Deci din orăcăială nu faceți glas de mirlă.

V. Veriță.

ce fac parte din epoca «Cadu-
 cităților», însă cu toate acestea
 este un donjuan neobosit păstrând
 „baccilul“ ucigător al amorului
 mucegăit. Mon-cher Pietschi
 baccsi vecinic continuă „La veritable
 Comedie dü sentiment“ și
 o mână pe coarda vibrantă, ca
 să poată juca Comedia simțământului,
 cucerind astfel inima unei tinere
 copile... După consințământul
 Opinieii mon-cher Pietsch baccsi,
 ca persoană cu familie, nu
 procedează de loc corect, subjugând
 inima unei copile nepotrivită
 pentru dânsul. Aceste fapte nu se
 prea potrivesc cu „Cavalerismul“
 lui din secolul al XIV. Să'l facem
 atent însă pe mon-cher Pietsch
 baccsi, ca să nu caute mult după
 «dracu» că din întâmplare o să
 dea de tartoru...

Câmpuri-surduc. Marea petrecere
 cu surle, tobe, trâmbițe și cimpoaie
 s'a sfârșit cu regretabile acorduri
 și cu încălceli de fuior. Mulți
 văzând turnul Babilonului cum se
 mărește și butoiul cum se goleşte
 au șters-o înainte de vreme,
 spre a nu le veni potca.

Săliște. Războiul popoarelor,
 mai abitir ca la Lipsca s'a jucat
 nu de mult în panorama pieței.
 Mărul (adecă ardeii) de ceartă
 fiind cam iute, n'a trebuit mult
 beligeranților să se aprindă. Au
 luat parte la această luptă: Turci,
 bulgari, italieni, jidani, toți
 contra românilor. Pe teren au rămas
 ca pradă de război: saci cu ardei,
 sacouri, măsele, dinți și sânge
 pentru „presswurst“. Liga națiunilor
 anchetează cazul. Mussolini va fi
 tras la răspundere pentru că a
 făcut caz de precedentă în Corfu.

Sibiiu. În vederea deschiderii
 Ateneului, „Reuniunea demuzică“
 ține în fiecare Miercuri seara
 conciliabile. — Doctrina țărănistă
 a fost criticată de majoritatea
 basiștilor cari nu vreau să aibe —
 pe lângă vocea groasă, — și
 cioareci groși. DAMELE fiind
 toate fasciste au aprobat uniformă
 Muselinei. Sciziunea e pe cale să
 ia ființă. Deocamdată ce hotăresc
 cele de Lunea nu știu cei de
 Marția. Miercurea își dau cu toții
 arama pe față. Premierul Oancea,
 în fața acestei situații, a abandonat
 ideea remanierii și, — de voie,
 de nevoie, — a amânat deschiderea
 Ateneului pentru altădată.

Stiri telegrafice.

Agenția: Tepeș.

aduse în cârcă

de „Puiul Calicului“

Boița. Din cauza, că nu le-a
 venit trenul special, Boiceni nu
 au luat parte la serbările dela
 Avrigh. Trăgeau nădejde la câștigul
 unui proces de pădure.

Săcădate. Cel mai mare proprietar
 de vorbe goale, doctor în drepturile
 prostiei și mare liferant de închipuiri
 și-a luat reședința aici. Deocamdată
 are un vagon de cartofi de vânzare.

Sibiiu. Nu știe lumea de ce nu
 se gândește primăria din Sibiiu să
 mai repare pavajul străzilor stricat
 pe multe locuri, sau să îngrijască
 mai bine parcurile. Explicația este
 foarte simplă: un vis ciudat al dlui
 primar. Iată ce a visat într'o noapte
 fără lună dl primar: Se făcea că
 era mai bătrân ca acum vre-o 10 ani,
 dar tot primar. Paru-i era cărunț
 ca lăna de oaie mucedă, și avea și
 barbă, se 'nțelege, tot cărunț. Așa
 cum era, se plimba într'un

automobil pe străzile Sibiiului și
 admira curățenia exemplară a
 stradelor, luciul uniform al pavajului,
 strălucitoarea frumusețe a parcurilor,
 etc. etc. toate cu mult mai frumoase
 ca azi. Când s'a trezit din vis și-a
 zis — Ce, sunt eu nebun, să mă apuc
 de reparațiuni, când peste vre-o 10
 ani se vor face dela sine? Și domnul
 primar se ține de cuvânt.

Ilia. Plângerea după două
 clopote în Ilia a fost după cum
 urmerză: Pe cel dintâiu l'a plâns
 comuna întreagă ort. rom. când l'au
 aruncat ungruții din turn. Pe al II
 lea l'au luat Iahve, ducându-l în
 sânul lui Avram după care au plâns
 familia, primpretorul unit, Rozvanyi
 și 2 preoți ort. rom.

Pui. Adese-ori putem auzi în
 lumea mare cazuri, când neavasta
 i-și înșală bărbățul, pela noi însă
 e contrariu Nu-mi pot da seama
 însă din ce poftă... pot fi croiți
 unii indivizi, cum e de exemplu
 mon-cher Pietschi baccsi, pe care
 mâine, poimâne putem să'l socotim
 printre cei-

„POPORUL“

instituit de credit și cassă de schimb

IN SĂLIȘTE.

primește depuneri spre fructificare cu 5%—7% interese eventual și mai mult după mărimea sumei depuse și a termenului de depunere. — Săliște, la 4 Iulie 1923.

Cons. de adm.

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

SĂLIȘTE (jud. Sibiu)

s'a mutat în Str. Piațul vechiu (lângă franzelăria lui Const Răcuciu) fiind asortată, ca și până acum, cu toate articolele de școală și de birouri. Asortiment complet cu cărți de școală, cărți literare, de rugăciuni și :: articole de librărie. ::

Imprimare pentru primării.

PRIMEȘTE ORICE COMENZI
DE TIPOGRAFIE.

Prima fabrică română de tâmplărie

Cassa de păstrare și soții Săliște.

Aducem la cunoștință Onor. public că începând activitatea execută orice articole de branșa tâmplăriei și anume: mobile dela cele mai simple până la cele mai fine, precum orice :: tâmplărie de binale. ::

Execuție promptă, prețuri moderate.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii.

Restaurant de cl I-a și
Cafenea elegantă.

serviciu îngrijit. Prețuri moderate.

„Cassa de păstrare“

instituit de credit și economii soc. anonimă

ÎN SĂLIȘTE.

Sucursale: Miercurea, Orlat și Sebeșul-Săsesc.

Capital societar **Lei 2.000.000**—

Fond de rezervă „ **1.000.000**—

Depuneri spre fruct. „ **18.000.000**—

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț — cu 5% dobândă, fără considerare la sumă. —

Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 5½—6%.

Depuneri cu termen fix cu 6½—7% după mărimea :: sumelor și durata termenului de plată. ::

:- DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL. :-

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV.
Telefon 430.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Rupea, Co-

Agenție: „Cetatea“ Foreign Exchange, New-York Wall Street 70, lichidează afacerile de moștenire din — America în cel mai scurt timp. —

Reprezentant în America: Dr. Gheorghe Crișan, avocat fost deputat, administrator-delegat al institutului.

Capital social vărsat, ^{capital în emisiu-} ne și fonduri : **Lei 70.000,000**

Operațiuni de bancă de tot felul se execută prompt și în condițiuni avantajoase.

PRIMEȘTE depuneri în cont-curent și **DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE CU LIVRETE.**

ACORDĂ împrumuturi de tot felul și face plăți în țară și străinătate.

LEGĂTURI directe cu cele mai mari bănci din Europa și America.

CORESP. ÎN AMERICA «Bank of Europe» New-York. **INCASSEAZĂ CECURI AMERICANE:** emise asupra oricărei bănci din Transilvania și vechiul Regat, în condițiunile cele mai favorabile.

Români Americani! Cumpărați acțiuni dela Banca Cetatea Emisiunea a 5-a, prin mijlocirea Agenției noastre din New-York.

Caete,

cărți de școală și articole de birouri se găsesc cu prețuri de concurență la

LIBRĂRIA SĂTEANULUI
SIBIU Str. Regina Maria 1.

Tipografia Săteanului Sibiu.